

РЕШЕНИЕ

№ 6443

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, трето отделение 83 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **8231** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс във вр чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по обща жалба на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № Ж-607 от 12.07.2023г на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на двамата жалбоподатели са дадени задължителни указания в седмодневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на К. Д. Н. от [населено място] за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект 1, с ИТН 2763725, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес] и в седмодневен срок след изпълнение на дадените указания да уведомят КЕВР за предприетите действия.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено е извън рамките на материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта, поради противоречие с материалния закон, при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с приложимия материален закон.

Жалбоподателят „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] посочва, че КЕВР му е дала задължителните указания без против него да има подадена жалба, която била насочена единствено по отношение на втория жалбоподател - „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД – [населено място] и само за

него КЕВР разполагала с компетентност да се произнесе.

Жалбоподателят „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД – [населено място] счита, че подадената против него е жалба е подадена при липса на правен интерес у К. Н., тъй като това дружество не е доставчин а електрическа енергия, нито определя вида ползвана енергия, а съгласно предоставената му лицензия единствено предоставя мрежови услуги.

Жалбоподателите молят обжалваното решение да бъде отменено. Претендират съдебни разноски съобразно представените списъци.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране моли съда да отхвърли жалбите, като счита постановеното от него решение за правилно и законосъобразно. Претендира разноски – юрк. въднаграждение в минимален размер и прави възражение за прекомерност на претендираните от двамата жалбоподатели разноски.

Заинтересованата страна К. Д. Н. от [населено място] моли съда да остави в сила обжалваното решение на КЕВР като издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и при спозване на административнопроизводствените правила. Претендира съдебни разноски съобразно представения списък.

Софийска градска прокуратура не е взела становище по жалбата на двете дружества.

Съдът като взе предвид представената пред него административна преписка и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.13, ал.9 от ЗЕ, от лица, имащи правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и по същество - основателна.

От приетата по делото административна преписка се установява, че заинтересованото лице К. Н. на 06.12.2019г чрез покупко-продажба, изповядана във формата на нотариален акт, е закупило самостоятелен обект от 20,80кв.м. с предназначение за търговска дейност в сграда със смесено предназначение в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес]. На 26.05.2020г е подал до „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД Заявление за услуга – смяна на клиент за обект на регулиран пазар – заявлението е за закупения от него обект с ИТН 2763725, ведно с Декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД и Декларация за започване на продажба на електрическа енергия за обект с ИТН 2763725, съгласно които достъпът е необходим за постоянно хранване и консумираната електрическа енергия е за стопански нужди. На 21.01.2022г К. Н. депозира пред „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД Заявление за услуга, с което иска промяна на цена от стопанска на битова за обекта с ИТН 2763725. От дружеството му е изпратен отговор на електронен адрес, че искането му не може да бъде удовлетворено, тъй като обектът е с предназначение за търговска дейност и е необходимо същото да бъде променено на „жилище“ по реда на ЗУТ.

Този отговор е обжалван от Н. пред КЕВР с жалба, на страница първа от която посочва, че е подал заявление до „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД за промяна на цената на заплащаната от него електрическа енергия на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД в качеството му на краен снабдител с ел. енергия, но получил отказ от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД и моли на последното дружество да бъдат дадени задължителни указания по прилагането на Закона. Прилага изготвен Констативен протокол за извършена проверката по повод подадена от него

декларация по чл.14 от ЗМДТ, с който е установено, че обектът се използва за жилищни нужди.

Пред КЕВР са постъпили становища по жалбата и от двете дружества, „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД и „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, като последното е отговорило, че е предоставило информация на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД и това дружество ще отговори. Отговор е постъпил и той е че не е налице промяна в предназначението на самостоятелния обект и поради това не са налице предпоставките ел. енергия до обекта да се заплаща по цени за битови абонати.

От ответника в постановеното обжалвано решение е прието, че двете дружества са длъжни да извършат исканата промяна, тъй като разграничението между небитови и битови абонати е на плоскостта на нуждите, за които конкретният обект се използва. Пзовава се на одобрените за „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД общи условия и съдебна практика.

На първо място съдът намира, че макар принципно ответният орган да е компетентен да се произнесе по подадената пред него жалба, то не може да се установи дали произнасянето му е следвало да се разпротра и обхване единствено дружеството „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, за което в жалбата са изложени обстоятелства и са цитирани негови действия, вкл. изричен отказ, но липсват изложени каквито и да било обстоятелства по отношение на първия жалбоподател „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД, освен механичното му посочване в жалбата. Ако заинтересованото лице не е изразило ясна воля пред ответния орган, че обжалва действия на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД, то произвосянето на ответника и по отношение на това дружество е при липса на сезиране, респ. компетентност за това. В същото време, самият Н. посочва, че заплаща ползваната от него електрическа енергия на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД като краен доставчик, а този извод може да се направи и от Заявлението на Н. от 26.05.2020г за смяна на потребител. В жалбата до КЕВР от страна на Н. не са направени оплаквания по повод ползването на електроразпределителната мрежа, чито оператор е „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, а и последният не е бил сезиран с подобни оплаквания, т.е. жалбата не е по реда на чл.22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката. От съдържанието на същата може да се предполага, че по-скоро се подава от краен клиент срещу доставчик, т.е. по реда на чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ, но не са представени доказателства, дори липсват твърдения, че именно това дружество е доставчик, че е било сезирано от Н. с искане за изпълнение на задължения и е получил отказ. Напротив, искането за промяна на цената на заплащаната от Н. ел. енергия е било отправено към оператора на електроразпределителната мрежа, без да са изложени причините за това, но той, при условие, че не е доставчик не разполага със законова възможност, а още по-малко, със законово задължение да изпълни това искане.

При това положение, в съответствие със задължението си по чл.35 от АПК ответникът е следвало да събере в хода на административното производство всички необходими доказателства, изясняващи предхождащите действия по надлежно отправяне на искания от заинтересованото лице Н., кои са били законовазадължените лица да действат, респ. те не са действали или изрично са отказали и поради това против тях е насочена надлежна жалба и същата дава компетентност на КЕВР да се произнесе по отношение на именно неизпълнили законовите си задължения лица. Всички тези

въпроси са останали неизяснени.

На следващо място съдът не споделя изложените от ответния орган разсъждения за разграничителния критерий между битови и небитови абонати, който се определя от фактическите нужди, за които потребителят купува електроенергията за обекта, за собствени жилищни нужди или нежилищни, а не зависи от вида на обекта – жилищен или стопански, т.е от отреденото за обекта предназначение. Така ответникът приема, че извършването на промяна на предназначението на обекта по смисъла на § 5, т. 41 от ДР на ЗУТ от „за търговска дейност“ в „жилищен“ не е предпоставката, единствено при осъществяването на която следва да се извърши и промяна от небитов на битов клиент.

Съдът намира, че за да е възможно в даден обект да се използва електрическа енергия е необходимо този обекта да бъде присъединен - за процесния няма спор, че това е извършено през 2020г, с подадено от заинтересованото лице Н. заявление до „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД, в което изрично е посочил предназначението на захранвания обект, съвпадащо с посоечното предназначение на обекта в титула за собственост на Н. – „за търговски цели“, което по силата на легалната дефиниция на §1, т.33а от ДР на ЗЕ го определя като „небитов абонат“. Следователно качеството на битов или небитов абонат се определя от вече обективно осъществил се факт, проявлението на който не зависи от действията или волята на страните по договора за продажба на ел. енергия, а настъпва като законова последица и поради това обвързва договарящите страни. Това е фактът на вече определеното за обекта „предназначение“, за който той може да се ползва и същото е резултат от вече приключила към 2020г административна процедура с извършение действия от длъжностни лица, в изпълнение на техни нормативни задължения.

Определянето на предназначението на самостоятелен обект е задължителна индивидуализираща го характеристика и една от основните кадастрални данни, изрично посочени в чл.27, ал.1, т.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър и възпроизведени и в чл.25, ал.1, т.3 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри.

Проверката и поддържането верността на кадастралните данни са предмет на изрична нормативна уредба в Наредба № 19 от 28.12.2001 г. за контрол и приемане на кадастралната карта и кадастралните регистри, а удостоверяването им се извършва от Агенцията по геодезия, картография и кадастър по Наредба № РД-02-20-4 от 11.10.2016 г. за предоставяне на услуги от кадастралната карта и кадастралните регистри. Тези данни са включени в Единен публичен регистър по устройство на територията на интернет страницата на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, който регистър се създава и поддържа от Министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Конкретно предназначението на самостоятелен обект в сграда се удостоверява, като задължително съдържание, в издаваната от АГКК схема на самостоятелен обект – същата представлява официален документ, един от изрично изроените официални документи по Приложение № 2 към чл. 7, ал. 3 от последно цитираната Наредба, каквато правомощие е изрично предоставено на АГКК по чл. 7, ал. 1, т. 5 от същата Наредба.

Така нормативно установената процедура по установяване и обявяване на

кадастрални данни, чрез създаването на официални документи, предполага изпълнение на същата процедура и при заявявана промяна в тези данни, с цел гарантиране от тяхната достоверност, което е задължение на Държавата. Тази цел е немислимо да бъде постигната, ако настъпването на промяната в предназначението на обект настъпва автоматично, в зависимост от субективните намерения и фактически действия на лице, извън изрично оправомощените лица по посочените Наредби. До същия извод води и специално разписаната процедура по промяна на предназначението на самостоятелни обекти в сгради в чл.147а, ал.1 от ЗУТ, във втората алинея на която изрично е предвидено променения статут да се публикува в Единния публичен регистър по устройство на територията.

Всички коментирани нормативни актове регулират, съответно и отношенията по Закона за енергетиката, като доставката на ел. енергия е винаги до конкретен обект, а индивидуализацията му, включително функционалното му предназначение се подчиняват на разпоредбите на Закона за кадастъра и имотния регистър, съгласно легалната дефиниция за обект по т.39 на § 5 от ДР на ЗУТ – „Обект“ е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по ЗКИР. Идентично обвързване с приложение разпоредбите на ЗКИР е постановено от Законодателя и в легалната дефиниция за "промяна на предназначението" по т.41 на § 5 от ДР на ЗУТ, която е налице за обект или част от обект, когато се променят съответстващите им кодове, определени по ЗКИР и нормативните актове по неговото приложение.

Следователно, налице е единна, последователна и безпротиворечива законодателна уредба по вписването и настъпване на последваща промяна в идентификационните признаци на даден обект, сред които е и неговото предназначение. Тази уредба е приложима и към урежданите от ЗЕ правоотношения и същата не дава права на собственика на обект да промени неговото предназначение със свои фактически действия такива, че те да обвържат, да породят правни последици за трети лица, конкретно - двамата жалбоподатели.

Ето защо единствено надлежно проведена от заинтересованото лице процедура по промяна на предназначението на процесния обект и представянето на съответните официални документи за това ще обвърже доставчика му на електрическа енергия да преразгледа отношенията им. В този смисъл са и постановените Решение № 8149 от 26.07.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1447/2023 г., III о., докладчик съдията И. А. и Решение № 8353 от 11.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1786/2023 г., III о., докладчик председателят Ж. П.

В административното производство не са били събрани доказателства за предназначението на процесния обект, в нарушение на разпоредбите на ЗЕ и ЗКИР, което прави решението на ответника, че обектът е битов потребител, незаконосъобразно. Същото следва да се отмени, а преписката, образувана по жалбата на заинтересованото лице – да се върне на КЕВР за ново произнасяне съобразно указанията, дадени в настоящото решение.

На основание чл.144 АПК във вр чл.78, ал.8 ГПК двамата жалбоподатели имат право на съдебни разноски – държавна такса от по 50лв и юрк. възнаграждение, което по размер следва да бъде определено на основание чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на по 150лв за всеки жалбоподател, дължими от ответника.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-607 от 12.07.2023г на Комисия за енергийно и водно регулиране, взето по преписка, образувана по жалба на К. Д. Н. от [населено място], с което на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] и на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] са дадени задължителни указания в седмодневен срок от получаване на решението да удовлетворят искането на К. Д. Н. от [населено място] за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект 1, с ИТН 2763725, находящ се в [населено място],[жк], зона „В“, [жилищен адрес] и в седмодневен срок след изпълнение на дадените указания да уведомят Комисията за енергийно и водно регулиране за предприетите действия.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба вх. № Е-11 ИН-00-376 от 12.05.2023 г., подадена от К. Д. Н. от [населено място]

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 200лв за съдебни разноски пред настоящата инстанция.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД – [населено място], ЕИК[ЕИК] сумата от 200лв за съдебни разноски пред настоящата инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: